

ת"פ 8985/02 - מדינת ישראל נגד לואי ابو אלקיעאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 15-02-8985 15 יוני 2017

蔑视法庭

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו

בענין מדינת ישראל

המאשימה

על ידי ב"כ עוזר שיטרית

נגד

لوאי ابو אלקיעאן

הנאשם

על ידי ב"כ עוזר מוטי יוסף

זכור דין

ההרשעה

1. ביום 30.1.17 הרשעתה את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע העבירות הבאות: סיכון חי אנשים במציד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [חוק העונשין]; הסעת שוהה בלתי חוקי שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב-1952 [חוק הכנסת לישראל]; נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת, עבירה לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 [הפקודה]; הגבלת מספר נוסעים לנ Hag Chidush, עבירה לפי סעיף 12א(2) יחד עם סעיף 38(1) לפקודה.

2. **על פי עובדות כתוב האישום** שבו הורשע הנאשם, הוא היה במועד הרלוונטי נהג חדש על פי החוק, המוגבל בהסתענות שני נוסעים בלבד ללא מלאו. ביום 31.1.15 יצא הנאשם מביתו שבישוב חורה, כשהוא נהג ברכב מסווג פורד קונקט [רכב]. ברכב מותר להסיע עד ארבעה נוסעים בנוסף לנаг. במהלך הנסיעה, בשטחי מדינת ישראל, אסף הנאשם ברכבו שמונה אנשים, מתוכם שבעה שוהים בלתי חוקיים [שב"חים], והסיע אותם במושב האחורי ובתא המטען. בנוסף הסיע הנאשם ברכב באותה עת את קרוב משפחתו, מחמד ابو אלקיעאן.

בהמשך, סמוך לשעה 14:44, נסע הנאשם ברכב בכביש מספר 6 מכיוון דרום לכיוון צפון, בקרבת מחלף דניאל. באותה עת, במפגש בין הכבישים 1 ו-6 לכיוון צפון, סמוך למחלף דניאל, עסקו שוטרי משטרת ישראל בפעולות אכיפה כנגד מסיעי שב"חים. זאת, כשהם לבושים במדי משטרת. השוטרים הבחינו בנאשם סוטה לפתע מן הנתיב השמאלי אל הנתיב הימני והחלו לנטווע בעקבותיו. השוטרים נסעו בניידת מג"ב משמאלו של הנאשם, והורו לו לעצור את הרכב, תוך שהם משתמשים במערכת הרכזיה, סיRNA ואורות מהבהבים. משהחין הנאשם בשוטרים, סטה עם הרכב ימינה, לכיוון כביש מספר 1, תוך שהוא מאט את מהירות הרכב ונiosoע בשול הימני של הכביש. בהמשך עצר הנאשם את הרכב בשול הימני, כאשר השוטרים בניידת המג"ב עצרו לפניו, והשוטר שאל שמואל [שאל] ירד מהניידת מצד ימין לעבר רכב הנאשם. בשלב זה האיז הנאשם את מהירות נסיעת הרכב, תוך שהוא נושא לכיוונו של שאל. בתגובה למעשי הנאשם,

עמוד 1

שאול קפץ לאחור לתוך ניידת המג"ב, והנאשם פגע עם הרכב בדלת הפתוחה של הניידת, ונמלט מהשוטרים בנסעה פרועה ומוסכנת בכביש מס' 1. במהלך נסיעתו המהירה עם הרכב סטה הנאשם בין הנטיבים ובמעשיו גרם לכל הרכב שנסעו בכביש לבлом בלימת חירום, או לסתות כדי לא להתגש בו.

הנאשם המשיך לנוהג ברכבו במהירות ובפראות, כאשר שני רכבי משטרת Dolkim אחראיו, כורחים לו ומהבאים לו. במהלך המרדף ניסה הנאשם לפגוע בניידת המג"ב בשנית, תוך שהוא נצמד אליה ומנסה לחסום את דרכאה, אך שתגעה במעקה הבטיחות המפריד בין נתיבי הנסעה. בשלב זה, המשיך השוטר דוד טלייאז [טליאז] במרדף אחר הנאשם, אשר נעה בפראות ובמהירות שאינה תואמת את הדרך, ותוך שאיןו נזון זכות קדימה לכל הרכב הנוסעים בכביש 443. עם הגיעו לצומת גמזו, עצר הנאשם את הרכב, לאחר שמשטרת ניידות מושטרה חסמו את דרכו. עם עצירת הרכב, יצא הנאשם מהרכב וניסה להימלט מהשוטרים.

תקיר שירות המבחן

3. בעת ביצוע המעשים שבهم הורשע, היה הנאשם בן 19 ושרה חדשם, ומשכך קיימת חובה על פי דין לעורר תסקير בעניינו לצורך גזירת עונשו. מהتسקיר מיום 16.3.17, עולה כי הנאשם כiom בן 22, נשוי והוא ואשתו מצפים לילדם הראשון. עובר למקצועו במסגרת תיק זה, עבד הנאשם כעובד ניוקין במועצת חורה במשך כתשעה חודשים. משפחתי מצויו מונה זוג הורים, שניים עובדים, ושבעה אחים. הנאשם בעל שמונה שנות לימוד בלבד, שכן נאלץ להפסיק את הלימודים על מנת לסייע בפרנסת הבית. מרישומו הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעה אחת מפברואר 2017 בגין הסעת שב"ח והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבמסגרתה הוא נדון לחמשה חודשי מאסר בפועל שבוצעו בעבודות שירות. ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם אישר לקצינת המבחן כי ביום האירוע הוא נסע במטרה לאסוף 8 שב"חים. לאחר שאסף אותם, שוטר סימן לו לעצור והוא המשיך בנסעה על מנת לעצור בשול הדריך, אך לאחר שהבחן כי השוטר הוציא אקדח טיזר נבhall, וברח מהמקום. לדבריו, הוא לא התכוון לפגוע בניידת או בשוטרים, והדבר נעשה בשל סערת הרגשות שבה היה מצוי.

אשר להערכת הסיכון לעברינות וסיכון" שיקומו של הנאשם, קצינת המבחן תיארה את הנאשם כבעל יכולות קוגניטיביות תקין, המבטא שאיפה לנהל אורח חיים נורמלי. מעבר לכך הנאשם נמנע מלשוף את קצינת המבחן בעולמו הפנימי, נראה לאור גילו הצער וחוסר האמון בגורמי הטיפול. היא צינה כי הנאשם מתנסה להתבונן על התנהלותו בעין בקורטיות ולערוך בדיקה ממשמעותית של התנהלותו ושל דפוסי החשיבה וההתנהגות היושבים בבסיסה. משכך היא קבעה כי הוא אינו יכול להירעם לטיפול בשלב זהה, שכן הטיפול דורש לפחות תובנה ראשונית ביחס למאפיינים היושבים בסיס התנהלותו ורצון לעורוך בהם שינוי, לצורך מניעת הישנות התנהגות דומה בעtid. היא צינה שהתייחסותו לעבירות שבהן הוא מואשם היא שטחית והוא מתנסה להכיר בפוטנציאל הפגיעה של התנהלותו באחרים. צוין כי הנאשם מתנסה להסיק את המסקנות החדשנות ולהרטע מהמחייהם עבורי ועבורי אחרים הנובעים מהתנהלותו, וכי הוא מתיחס במציאות לעבירות ולסיכון הנש�� ממנה.

לאור כל אלה, שירות המבחן לא בא בהמליצה שיקומית בעניין הנאשם.

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם [שםומן עת/1] ממנה עולה כי לחובתו הרשעה מפברואר 2017 בעבירות של הסעת שב"ח שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שאוthon ביצע בינואר 2015, כשבועיים בלבד עברו לעבירות במסגרת תיק זה. כאמור, בגין הרשעה זו נדון הנאשם, בין היתר, לחמשה חמושי מסר בפועל, אשר יבוצעו בעבודות שירות.

עוד הגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי-תעבורי [שםומן עת/2] שמננו עולה כי לחובתו ש הרשות בין השנים 2014 - 2016 בגין עבירות תעבורה שונות, ביניהן: נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף, הסעת נוסע ללא חגורת בטיחות והဏנות לא זהירה בכביש.

טייעוני המאשימה

5. בפתח טיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על כך שמדובר באירוע אחד. עוד הוסיפה כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות. לדבריה, מעשיו של הנאשם פגעו במספר עצכים מוגנים: הוא סיקן את המשתמשים בדרך בעקבות נהיגתו הפרועה, הוא פגע בשלטון החוק ואכיפתו, הוא פגע בערך של שמירה על הגוף ועל הרכוש. מדובר בעבירות שכוחות, שאנו נתקלים בהן לעיתים תכופות, יש בכך כדי לעורר דאגה של ממש לביטחון הציבור, בעיקר כאשר מדובר בשילוב של מספר עבירות ייחודי. עוד הוסיפה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכיהם המוגנים של בטחון תושבי המדינה והגנה על כוחות הביטחון, שעה שמדובר בעבירות המתיחסות לשב"חים, שכן זכותה של מדינת ישראל לקבוע מי יכנס בשעריה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים, שלשיתה מלמדים על אודות מדיניות הענישה הראויה בנסיבות הדומות לעניינו:

א. בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** [2.8.15], המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיקון חי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וUBEIRUT TUBORA, בכך שלא שמע להוראות השוטרים והחל בנסיעה פרועה בטבורה של העיר אשדוד. המערער נסע במהירות, חזה צמתים באור אדום, נסע בנגדו לכיוון הנסיעה, עלה על מדרכות ושטחי הפרדה, והכל על מנת להתחמק מהשוטרים. המערער נעצר לאחר שהתנגש בניידת משטרת, אז המשיך לברוח רגלית עד שנעצר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע כי עונשו של המערער, שעמד על **50 חמשי מסר בפועל**, הוא עונש ראוי. המערער לא נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה חלקית והוא בעל עבר פלילי-תעבורי מכבד וכן עבר פלילי;

ב. בע"פ 1925/14 **עלוש נ' מדינת ישראל** [8.2.15], המערער הורשע על יסוד הוודאותו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיקון חי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. המערער הסיע שב"ח ולאחר שסירב לעבור בדיקה במחסום, חזר על עקבותיו והחל להימלט בנסיעה מהירה, תוך חציית צמתים באור אדום, ומעבר מסוכן בין נתיבים. בית המשפט העליון הותיר את עונשו של

המערער שעמד על - **5 שנים מאסר בפועל** - על כנו, תוך שיקב עי מתחם העונש שנקבע בעניינו, שנע בין 36 ל-72 חודשים, הוא ראוי והולם, נוכח המציאות היומיומית והחומרה שבמעשיו של המערער;

ג. בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** [ענין ווערי], בית המשפט העליון הותיר על כנו את גזר דין של בית משפט קמא, אשר עמד על **40 חודשים מאסר בפועל**, המערער הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, גניבת רכב וחבלה מחדך ברכב. המערער, יחד עם שניים נוספים, גנבו רכב וברחו עמו לכיוון שטחי יהודה ושומרון. במהלך הנסעה רדף אחר המערער נידות נוספת אשר הורו לו לעצור, אך המערער נסע בנסיבות ובפראות, צזג בין נתיבים, עבר צומת באור אדום והתחמק מחסומים משטרתיים שהוקמו. בית המשפט העליון עמד על כך שאלא נסיבותו האישיות של המערער, שבינהן גלו הצעיר (בן 22), העדר עבר פלילי, ולקיים אחריות - עונשו היה חמור יותר. ב"כ המשימה הפנטה לפסקאות 9 ו-10 לפסק הדין, שם עמד בית המשפט העליון על מדיניות העונשה הנהוגה בעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת;

ד. בע"פ 8584/13 **שטיארה נ' מדינת ישראל** [30.6.14], המערער ערער הן על הכרעת הדין והן על חומרת העונש. המערער ואדם נוסף הורשו בכך שגנבו רכב, ולאחר מכן שיטרבו להזדהות במחסום משטרתי, החל מרדף משטרתי שבמהלכו הרכב הבורח נסע בנסיבות מופרצת, חזה צמתים באור אדום, כמעט התנגש ברכב אחר ובנידת משטרה. בית המשפט העליון זיכה את המערער מעבירה של גניבת רכב והרשיע אותו בעבירה של החזקת נכס חשוד לגנוב. על המערער גזר עונש של **4 שנים מאסר** בגין ביצוע עבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, ובית המשפט העליון קבע כי הוא עולה בקנה אחד עם רף העונשה שנקבע בפסקה. יובהר, כי לגבי העבירה שמנתה זוכה ועבירות נוספות, בית המשפט העליון הטעב בעונשו של המערער, אך הן אין רלוונטיות לעניינו;

ה. בע"פ 6757/11 **סעדין נ' מדינת ישראל** [16.11.12], המערער הורשע בביצוע עבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות תעבורה נוספות. לאחר המערער הטעב מרדף קצר שבמסגרתו הוא חזה קו הפרדה רצוף ונמלט מנידת משטרה שدلקה אחריו. המערער נעצר במחסום משטרתי וסירב לבצע בדיקת אלכוהול. בית המשפט העליון דחה ערעוורו על חומרת העונש, שעמד על **4 שנים מאסר בפועל**, תוך שיקב עי עונשו לוקח בחשבון את כלל נסיבותו האישיות של המערער לרבות גלו הצעיר.

בהתייחס לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, ב"כ המשימה הפנטה להכרעת הדין, שבמסגרתה פורטו בהרחבה מעשי של הנאים לרבות חומרתם, תוך שציינה מספר נסיבות ממשמעות, כגון: נהיגתו של הנאים שאופינה בסטייה מנתבים, ירידת לשול הדרך וחזרה, תוך גרים לרכיבים אחרים לסתות מנתבים ולבצע עצירות חירום על מנת להימנע מתאוננה; נהיגת בנסיבות ואי-ציות להוראות השוטרים, שהורו לנאים לעצור את רכבו לשול הדרך; התנגשות רכבו בנידת המשטרה; מרדף שבוצע בכיביש ראשי, מהוועה עורק תחבורה ראשי, שסיכון משתמש בדרך רבים; ניסיון הימלטות רגלית מהשוטרים לאחר שהנאים עצר את רכבו וכן מחסום משטרתי שהוקם במקום האירוע; הווטה של הנאים נגה חדש, המושווה בהסתע שני נוסעים בלבד מלבדו, אשר הסיע שבעה אנשים נוספים (ארבעה מהם בתא המטען). ביחס לנזקים צפויים היו להיגרם מביצוע מעשי הנאים, הנאים הסיע שווים בלתי חוקיים, כאשר אין לדעת מה הייתה מטרת כניסה הארץ ישראל. עוד ציינה התובעת כי בעת שהנאים נסע לכיוון נידת המשטרה הוא כמעט דרש את השוטר שאל, שנאלץ לקפוץ על מנת להתחמק מפגיעה רכבו של הנאים. ביחס לנזקים הקונקרטיים, ב"כ המשימה

עמדה על הנזקים שנגרמו לנידת המשטרה ופגיעה הנאשם בערכיהם המוגנים שאותם מונתה לעיל.

נוכח כל האמור, עטרה ב"כ המאשימה למתחם עונש שנע בין שלוש לבן שש שנות מאסר בפועל.

בהתיכון לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עמדה ב"כ המאשימה על כך שלחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי של הסעת שב"ח והפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו. הנאשם ביצע את העבירה מושא תיק זה כאשר תלוי ועומד נגדו תיק דומה. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי לנאשם רישון נהיגה רק משנת 2013 ולחובתו 6 הרשעות בעבירות תעבורה. ביחס לתקיר שירות המבחן, קצינת המבחן עמדה על כך שהנאשם אינו יכול להירעם לטיפול שכן הוא מביע עמדה שטחית וקושי להכיר בפוטנציאל הפגיעה שבמעשיו. משכך, שירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית בעניינו. כמו כן, הנאשם בחר לנוהל ההליך, צוכתו, אך יש לכך השלכות מבחינות לקיחת האחריות והעונש שיש להטיל עליו.

לאור מכלול הנסיבות עטרה המאשימה להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר בפועל באמצעות המתחם שאלוי עטרה (קרי: ארבע וחצי שנות מאסר); מאסר מותנה; קנס; פסילה בפועל מלאחזיק או לקבל רישון נהיגה; פסילה מותנית; וכן חילוט הרכב שבאמצעותו בוצעו העבירות.

טייעוני ההגנה

6. בפתח טיעוני עמד הסניגור על כך שב"כ המאשימה לא דיבקה בפרטים הרלוונטיים לעובדות בתיק, כגון העבודה שלא הי**ה**ארוע מחסומים ומדובר היה במרדף קצר שהתנהל כחמש דקות לכל היותר. עוד ציין הסניגור כי ב"כ המאשימה לא התיחסה כלל להतנהגות רשות אכיפת החוק, גם שהדבר צוין באופן ברור בהכרעת הדיון. בנוסף על כן, הפסיקה שאליה הפנתה ב"כ המאשימה מתיחסת למקרים חמורים יותר מהתיק דן, לאחר שמדובר במקרים שבהם בוצעו מרדים ממושכים, ח齊ת צמותם באור אדום ומחסומים. משכך, אין בפסיקה שהוגשה כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה הנהוגה.

ביחס לערבים החברתיים שנפגעו מביצוע מעשיו של הנאשם, טען ב"כ הנאשם, מוביל להקל בהם ראש, כי טענת המאשימה שמעשו של הנאשם בהסתע שב"חם פגעו בביטחון המדינה, היא טענה קיזונית שננטענת ללא בסיס אחר שלא הובאה אף ראייה לכך שמי מהשב"חים שהוסעו הם בעלי עבר בטחוני כלשהו. מעבר לכך, כלל השב"חים שוחררו באותו היום.

לגביו נסיבות ביצוע העבירות, ב"כ הנאשם עמד על כך שמדובר**ב**ארוע קצר, שהתרחש במשך מספר דקות בלבד. מרדף השוטרים אחר הנאשם התפרש על פני פחת מילומטר, לאחר שהחלקו הראשון של הארוע, הנאשם התבקש לעצור בשול הדרכו וכך עשה. לפיכך, המרדף ארע רק במקטע השני של הארוע והוא התרחש על רקע שליפת האקדח וכיוונו כלפי הנאשם במהלך הנסעה. בנסיבות אלו מדובר ברף חומרה שאיןנו גבוה. בהתיכון לנזקים שנגרמו מביצוע מעשי הנאשם, כתוב האישום לא יחס לנאשם עבירה של היזק בזדון ולא בכדי. בנוסף על כך לא פורטו נזקים פיסיים כלשהם שנגרמו ממשעיו של הנאשם.

גם ב"כ הנאשם התייחס למדיניות הענישה הננהוגה, ואבחן כל פסק דין שלו הפנייה התובעת מענינו. הסניגור טען כי קיימת פסיקה מרובה, המלמדת שניתן לסייע תיק כגון זה בשישה חודשים מסר בפועל שניתן לביצוע בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפני את בית המשפט לע"פ 255/88 **פלוני נ' מדינת ישראל** [1.7.88], אך לטעמי, מעין בו עולה כי מדובר במסכת עובדתית דומה כלל ועיקר לעניינו: המערער שם הורשע בשידול ובזריקת אבני על כל רכב יהודים. עוד הפני הסניגור לע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** [8.12.13], שגם ממנו עולה, לדעתו, כי אין מדובר במסכת עובדתית מתאימה לעניינו, שכן מדובר באירוע שבו שלושה חיללים ניסו לשודד נהג מונית, ומשהذا דבר לא יצא אל הפועל, ניסו לגנוב מכונית אחרת באמצעות יצירת מחסום אבנים על הכביש. רכב שעבר במקום האט את מהירותו נסיעתו בשל האבני, אז ירה לעברו המשיב כדי שהוא יתר המעורבים יכולים לגנוב את רכבו. בית המשפט העליון הדגיש כי המתחם שקבע בית המשפט המקורי, שהחל מ-6 חודשים מאוחר יותר, הוא נמוך מדי, ובדרך כלל מושתים עונשי מאסר של 4 שנים בעבירות דומות, אך לא התערב בעונש רק משומש שחלפו 7 שנים מאז הירען, שניים שבהן המערער השתקם ויצא לדרך אחרת.

הסניגור טען, בין היתר בהתבסס על ההחלטה הנ"ל, כי מתוך העונש הראוី בעניינו של הנאשם צריין לנوع בין 6 חודשים מאסר בפועל (שניית לביצוע בעבודות שירות) לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

בהמשך לכך עמד ב"כ הנאשם על הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. לטענתו, הנאשם לא ניהל את הגנתנו לשווה, שכן ניהול התקיך הביא לכך שבית המשפט נחשף למחדלים שבוצעו בתיק, ושפורטו בהרחבה בהכרעת הדיון, ביניהם: אי תיעוד חקירת הנאשם ואי הגשת התעודה הציבורית בעניינים של השב"חים. עוד התרשם בית המשפט מאורר המרדף ומהסיכון שייצר הנאשם למשתמשי הדרך. עוד ציין הסניגור כי מדובר בנאשם ליד 1995, שבעת שביצע את המיעשים בתיק זה לא היה בעל עבר פלילי עשיר. כמו כן, במהלך הירען נעשה שימוש באלים מצד השוטרים כלפי הנאשם, בין היתר, תוך שימוש באקדח טיזר. על בית המשפט להביא בחשבון נתונים אלו, לאור עקרון ההלימה.

לענין שיקומו של הנאשם ורצוינו לשוב לחיים נורמטיביים אמר הסניגור כי "התיק הזה כבר משלט 2015, אנחנו כבר שנתיים ו-4 חודשים לערך, פרק זמן לא מבוטל שאני רואה אותו בתיק הזה, ואני יכול לראות את השינוי שקיים אצלו, לפחות בהבנה, למחירים שהוא משלם על המיעשים שהוא ביצע, ואני מאמין לו שהמקרה הספרטני הזה כ"כ מלמד אותו לך, אני בספק אם הוא ישוב ויבצע עבירה כלשהי ובטע לא מהסוג בו הוא הורשע".

לבסוף, עמד הסניגור על כך שהנאשם היה מצוי מעצר מיום 4.2.15 ועד 16.3.15, ומאז, כך נטען, הוא שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני (פרוטוקול הטיעונים לעונש, עמוד 149, שורה 16).

לגביו רכיב הקנס, ב"כ הנאשם הפני לכך שהנאשם צפוי להפוך לאב בזמן הקרב (שבועיים לאחר מועד הטיעונים לעונש) ומשכך ביקש להתחשב במצבו הכלכלי, שכן הוא אינו זוכה לתמיכה כלשהי מבני משפחתו. לדבריו, הוריו של הנאשם מתקיים מabitachת הכנסתה מביטח לאומי ואחיו קתנים ממנו.

לגביו רכיב פסילת רישומו של הנאשם, מאחר שאינו מדובר במילieu שהה בזמן פסילה או שלא ניתן נהיגה בתוקף או

לא ביטוח לרכב, טען הסניגור שיש להשית על הנאשם פסילה צופה פני עתיד, או לחילופין, שהפסילה תהיה קצרה - עד 11 חודשים (מעל 12 חודשים על הנאשם ללמידה ולהוציא רישיון נהיגה חדש).

ኖכח כל האמור לעיל, עתר הסניגור להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם שאליו עתר.

דבר הנאשם

7. הנאשם בדבריו האחרון, אמר כי עשה טעות והוא מבקש סליחה ורחמים. לדבריו הוא התחתן ועתיד להפוך לאבא, משכך יש לו בעת אחרת.

דין והכרעה

8. **ארوع אחד או מספר ארועים?** הצדדים טענו כי יש לראות במעשהיו של הנאשם **כארוע אחד**, וזאת גם דעתו בעניין זה, ומشكך איני מוצאת לנכון להרחב מעבר. הנאשם ביצע את כלל **הארועים** ברגע זמני אחד קרוב, ככל עבירה קשורה לאחרת, ולפיכך אקבע מתחם עונש אחד.

קביעת מתחם העונש הולם

9. לצורך קביעת מתחם העונש הולם, תחילת יש לעמוד על **הערכים החברתיים המוגנים** שבבסיס הנסיבות שהבן הורשע הנאשם, **omidat ha-pge'ah be-hem**. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם הם רבים ומגוונים. בעירה של סיכון חי אנשים בתחבורת, הערכים העיקריים הם שמירה על חי אדם ועל שלמות הגוף, בטיחות הנסיעה בכבישים למשתמשי הדרך, לרבות הנהג ונוסעים רכבו, יציבות לחוק ולגורמי אכיפתו. אלו גם הערכים שנפגעו בעת ביצוע העירה של נהיגה בקלות ראש. הערכים שנפגעו מביצוע העירה של הסעת שב"חים הם להשקיפת, בניגוד לדעתו של הסניגור המלמד, בראש ובראשונה שמירה על הסדר הציבורי והגנה על ביטחון הציבור וביטחון המדינה. לערכים אלה מצטרפת גם זכותה של מדינת ישראל לקבוע מי יכנס בשעריהומי ישאה בתחוםה ולמנוע מזרים משיקולים שונים (כלכליים, תעסוקתיים, ועוד) להימצא בה. אין צורך להוכיח כי מ"מ שהש"חים אכן היה בעל כוונות לבצע מעשה נגד ביטחון המדינה, על מנת לקבוע שהסעת שב"חים עשויה לסייע לפגיעה בבטחון המדינה ובזכותה של המדינה לסנן את הבאים בשעריה.

מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית. אמנם, המרדף לא היה ממושך, מעשיו של הנאשם לא הביאו לפגעה בשלמות הגוף, והנזקים שנגרמו לנידית המשטרה לא היו חמורים, אך פוטנציאלית הפגיעה היה גבוהה יותר. הנאשם הסיע 9 אנשים ברכבו, חרב העבודה כי הוא מוגבל בהסעת שני נוסעים נוספים בלבדו, כאשר 7 מהם שב"חים, שמטرتה כניסה לישראל אינה ברורה ומהוות פגיעה של ממש בערכים המוגנים. לכך יש להוסיף כי הנאשם סטה בין נתיבים, ולאחר שעצר בשול הדרך, החל בנסיעה מהירה ופרועה, ובכך סיכן באופן ממשי את משתמשי הדרך והשוטרים שדלקו אחריו. הנאשם אף פגע באופן מכובן בנידית המשטרה שעמדה בסמוך אליו, וכמעט פגע בשוטר.

10. **בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה:** בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרתן של עבירות סיכון חי' אדם בנסיבות תחבורת, אגב התעלמות מהוראות השוטרים, וקבע כי "הענישה בגין חיבת להיות משמעותית ומרתיעה על מנת להילחם בתופעה ולהגן על הנוסעים בכਬיש ועל כלל משתמשי הדרך" (ע"פ 14/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** [2.7.14], פסקה 11). עוד נאמר כי "על רקע זה נקבע בפסקה רף ענישה גבוהה לעבירה זו, אשר עומד על **ארבעה שנות מאסר בפועל**, ובתי המשפט ממשיכים לדבוק בו בשאייה למקרה תופעה מדאגה זו" (**עניןaboliquian**; ראו גם ע"פ 11/11 **מדינת ישראל נ' ביטון**, פס' 5 (13.9.2011) והפסקה המוזכרת שם) (ע"פ 12/12 **בן חיים נ' מדינת ישראל** [29.9.13], בפסקה 17) [ההדגשות אין במקור - מ.ב.ג.].

לפסקה שאליה הפנו הצדדים, שחלקה (כאמור לעיל) לא הייתה רלוונטית לעניינו, מצאתי להוסיף מספר פסקי דין, אשר יש בהם כדי למדני על אודות מדיניות הענישה הנהוגה:

א. בע"פ 5953/15 **שוהאנה נ' מדינת ישראל** [31.12.15], המערער הורשע, על **יסוד הודהתו**, בעירות של סיכון חי' אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת שוהה בלתי חוקי. אחר המערער התנהל מרדף ממושך, שבמסגרתו המערער נסע במהירות ובפריאות על מנת להתחמק מהשוטרים, ניסה לפגוע בהם במספר הזדמנויות ואף נסע בשלב כלשהו בנגדו לכיוון הנסעה מול נידת המשטרה, במטרה לפגוע בה. בנגדו לעניינו, נסיבות המרדף, כמו גם אורכו, היו חמורות וממושכים יותר, מצד שני - המערער הסיע רק שב"ח אחד (בעניינו מדובר בשבועה). בית המשפט העליון דחה את ערעורו תוך שקבע כי העונש שנגזר עליו, **30 חודשים מאסר**, הוא עונש ראוי וסביר ואין מקום להתערב בו;

ב. בע"פ 291/13 **אברהמים נ' מדינת ישראל** [22.12.13], המערער הורשע, על **יסוד הודהתו** בתום פרשת תביעה, ביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית, נהיגה לא רישיון נהיגה, הסעת שוהים בלתי חוקיים, סיכון חי' אדם בנסיבות תחבורת ונוהגה בירושלים, תוך גרימת נזק לאדם ולרכוש. המערער הסיע מלבדו עוד 4 שב"חים, ולאחר שהבחן בניידת משטרת החל בנסעה מסוכנת ופראית, תוך ח齊ית צומת בטרם הרמזו התחלף לירוק. המערער נעצר רק מפני שהגיע לצומת שבו עמדו רכבים באור אדום, וכ遁פה מהירות נסייתו פגע באחד הרכבים וגרם לו וליושבו נזקים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש, שעמד על **38 חודשים מאסר בפועל**, תוך שקבע כי בית משפט קמא גזר על המערער עונש המציין בתחום מתחם העונש ההולם, ומשכך אין עילה להתערב בו. בית המשפט העליון קבע כי מתוך העונש ההולם בעניינו של המערער **בין 3 לבין 5 שנות מאסר בפועל**. בשונה מעניינו, המערער הביע חריטה, הודה במיוחס לו ואף לקח אחריות. עוד צוין כי הוא אב לארבעה ילדים קטנים ומצבם הכלכלי רעוע וקשה;

ג. ע"פ 5229/12 **אלעטם נ' מדינת ישראל** [7.11.13], שם בית המשפט העליון הותיר את גזר דין של המערער, שעמד על **66 חודשים מאסר בפועל**, על כנו. המערער **הודה** **במסגרת הסדר טיעון** ביצוע עבירות של סיכון חי' אדם ונוהגה ללא רישיון, כאשר המרדף אחראי הסתiem בהתנגשות באוטובוס;

ד. בע"פ 2079/06 **אבו עצא נ' מדינת ישראל** [7.6.06], מדובר בערעוריהם משותפים של המדינה ושל המערער. בית משפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולות העונש שהושת על המערער, אדם צעיר, שהודה **במסגרת הסדר טיעון** והיה נתול עבר פלילי, והעמיד את עונשו על **ארבעה שנות**

מאסר בפועל, בגין ביצוע בעירות של סיכון חי אדם בנטייב תחבורה (מרדף משטרתי), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסתיעות ברכב לביצוע פשע.

11. ביחס **לנסיבות הקשורות ביצוע העירות**, שעליהן עמדתי בהרחבת ההחלטה בהכרעת הדין, ביום הארווע הנאשם יצא מביתו וברכבו ובלב מסויים אסף את השב"חים והעליהן עמדתי בהרחבת ההחלטה אשר הנאשם לקצינת המבחן כי יצא מביתו במטרה להסייע שב"חיהם, אך לאחר שהדבר לא נאמר במפורש בבית המשפט ולא נקבע על ידי בהכרעת הדין, לא אייחס לו **תכנון מוקדם**. עוד קבעתי, כי הנאשם ידע שמדובר בשב"חיהם ובחירה להעלותם לרכבו. בנוסף על כן, הנאשם העלה לרכבו תשעה נסועים, הגם שידע כי הדבר אסור, הן בשל סוג הרכב שבו נהג (פרט), הן בשל העובדה הנגחית. בمعنىו אלו קיימת חומרה יתרה מאשר סיכון את חייהם ושלמות גופם של נסועיו. כמו כן, יש לנקחת בחשבון כי הנאשם נהג במהירות ובפראות, בעורק תחבורה ראשי (כביש 1 וכביש 6), ולאחר שעצר את רכבו בשול הדרה, החליט להאיץ את רכבו ולהתנגןש בኒידת המשטרה שעמדה בסמוך אליו במטרה להימלט. כפי שתואר בכתב האישום ובהכרעת הדין, מעשיו של הנאשם גרמו לנזק בדلت הנינית והוא כמעט פגע בשוטר שאל, שנאלץ לkapז' חזרה לנינית. בהמשך לכך, הנאשם השתלב חזרה בכביש 1, נסע בפראות, וניסה שוב לפגוע בኒידת המשטרה, אך הפעם תוך כדי נסיעה, עד שהוא כמעט גרם לנינית לרדת לאי התנוועה. כתוצאה לכך נאלצה הנינית לבצע בלימת חירום. הנאשם המשיך בנהיגה מהירה ומסוכנת, לא נתן זכות קדימה כאשר ציגג בין נתיבים, דבר אשר גרם לרכב אחר שנסע באותו העת בכביש לבצע עצירה. לבסוף, הנאשם נעצר רק לאחר שנחנס על ידי ניניות משטרה בצומת גמזו, וגם זאת לאחר שניסה להימלט מהשוטרים והתנגן למשטרו. עם זאת, יש לציין כי אין מדובר במרדף ארוך, שנפרש על פני קילומטרים רבים, ולא הוכח כי הסעת השב"חים נעשתה עבור בצע כסף. בכך יש כדי להפחית מוחומרתם של העירות.

12. בהתחשב בכל אלה, ובעיקר בכך שעיקר "תמהיל העירות" נוגע למרדף ולנהיגה (מלבד עניין הסעת השב"ח), ואין עירות הכוללות פגעה בגוף או ברכוש, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל**, לצד רכיבים עונשיים נוספים.

מקום הנאשם בתחום המתחם

13. לזכות הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר, הוא בן 22, נשוי ועתיד להפוך בקרוב לאבא, לראשונה בחייו. עובדה זו, בצירוף העובדה כי חרב עבורי הפלילי והתעborתי (שאלתו אמרה בתמישך) לא נשא מעולם מאסר אחר סורגי ובריח, תגרום, מן הסתם, لكשי רב עבורי ועbor בני משפחתו בנשיאות המאסר שיוטל עליו כאן.

יש גם למנות לזכות הנאשם את פרק הזמן שבו היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, שבא לאחר כחדש וחצי שהיה במעצר ממש (תקופת המעצר בכלא תנוכה מתוקפת מאסרו). לדברי סנגוריו, הוא מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני סורגי ובריח עד היום, אך למיטב הבנתי, **הפיקוח האלקטרוני הוסר ביום 16.2.16** (מ"ת 15-02-9008, החלטה של כב' הש' מרשק-מרום), כך שהנאשם היה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כ-11 חודשים.

פרטנר נוסף, הפועל להנמקת מקום של הנאשם בתחום המתחם העונש שקבעתי, הוא התנהגות רשות אכיפת החוק, כפי שמורה סעיף 40(9) לחוק העונשין. בהכרעת הדין קבעתי כי אמنم, מחדליה של היחידה החוקרת (אי

תיעוד חזותי של חקירת הנאשם (תיקון כתוב האישום לאחר סיום פרשת תביעה בגין עתודה הצבורית, פועלות חקירה שבוצעה לאחר הגשת כתוב אישום, ובקשה להרשיע את הנאשם בעבירה שהוכחה, אף שבשגגה לא יוכסה לו בכתב האישום), אין עלות כדי פגעה בהגנתו של הנאשם, אך יש בהן רשלנות מסוימת, אשר קיבל ביטוי בעת קביעת עונשו של הנאשם (סעיפים 16 עד 21 להכרעת הדין).

מדוברו הנאשם לפנינו, כמו גם מדוברו לפני קצינת המבחן, עולה כי הוא מבטא שאיפה לנחל אורח חיים נורמטיבי. כך גם אמר לסגנו, שהעביר את הדברים לבית המשפט. עם זאת, קצינת המבחן צינה כי הוא התקשה לשתף אותה בעולמו הפנימי. היא התרשמה מוקשי להתבונן בצורה בקורסית על התנהלותו ולערוך בדיקה משמעותית של התנהלותו ודפוסי התנהלותו. מסknת שירות המבחן הייתה כי אין לנאים אפילו תובנה ראשונית לגבי המאפיינים היושבים בסיס התנהלותו וכן אינו יכול להתרם מטיפול. נכון דברי שירות המבחן, שלפיהם הנאשם מתקשה לבחון עצמו בצורה בקורסית, או זהות את המאפיינים שהואילו אותו להתנהגות עוברת חוק, או להרtau מהמחקרים הנובעים מהתנהלותו - עברו עצמו ועובד אחרים, יש להתייחס בזיהירות לה策ורתו בדבר הכוונה לפנות לאורח חיים אחר נורמטיבי. קשה לזקוף לזכותו סיכוי שיקום כאשר שירות המבחן, הגוף המקצועני האמון על נושא זה, סבור - נכון ניתוח הדברים, כי לא ניתן בשעה זו לבוא בהמלצת שיקומית.

14. לחובת הנאשם יש להזכיר את העבודות הבאות: הוא לאלקח אחריות על מעשיו ועל פי הדברים שאמר לקצינת המבחן בהתייחס למשימות שביצעו, הוא מגלת עמדה שטחית וקושי להכיר בפוטנציאלי הפגיעה של התנהלותו באחרים. אין זוקפים לחובתו את ניהול המשפט, מה גם שזכה מעבודות מסוימות, כך שלא מדובר היה בניהול סרק, אך אין הנאשם יכול להנוט מההטבה הנילווית ללקיחת אחריות, כמצות תיקון 113.

לחובתו יש להוסיף, כי מרישומו הפלילי עולה כי שבועים בלבד לפני ביצוע העבירות מושא תיק זה, הנאשם ביצע עבודות דומות, כשהesisע שב"ח והפריע לשוטר במילוי תפקידו. בגין מעשים אלו הוא נידון (בפברואר 2017) לחמשה חודשי מאסר בפועל, שיבוצעו בעבודות שירות. נוסף על כן, לנאמן שעשרות קודמות בעבירות תעבורה, וכזכור מדובר בבחור צער, שהוצאה רישון נהיגה רק בשנת 2013.

ב"כ הנאשם טען כי יש לנקחת בחשבון לזכות הנאשם את העובדה שהשוטרים עשו שימוש באלים ובקדח טיזר בעת מעצרו של הנאשם. אכן, אלה העבודות, כפי שכתבתי גם בהכרעת הדין, אלא שם קבועי כי הנאשם התנגד למעצרו, ודבר זה הוא שאלץ את השוטרים לעשות שימוש באקדח הטיזר. لكن אין לזקוף נקודה זו לזכות הנאשם.

15. נכון כל האמור לעיל, ובפרט - גלו הצער של הנאשם והתנהגות רשות אכיפת החוק, מצד אחד, ובערו הפלילי הדומה, מצד שני, סבורני שהעונש ההולם במקרה דנן צריך לhimatzah מעלה שלישי התחתון של מתחם העונש ההולם.

16. ביחס לרכיבים הכספיים בעונש: הנאשם גرم במעשה לנזק קונקרטי לנידית המשטרה, והגמ שלא הוכח בפני גובה הנזק, אני סבורה כי נכון להטיל עליו Kens כספי. ב"כ הנאשם טען כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שפיר, אך טיעונו לא גבו באסמכתאות כלשהן, מלבד האמור בעניין זה בתסaurus שירות המבחן.

17. ב"כ המאשימה עתירה לחילוט רכבו של הנאשם, שכן הנאשם ביצע באמצעותו את העבירות שבנה הורשע. לא שמעתי כל טיעון שיוביל אותו למסקנה כי אין לה夷תו לבקשתה זו, ובאופן כללי, סעיף 39(א) **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969**, שהוא מקור הסמכות לחילוט, מורה כי "... רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, למצוות על חילוט החפש שנטפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפש או לגביו הוא בעל החפש; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם". עם זאת, ההחלטה להורות על חילוט כלי הרכב, שווהו, על פי הערצת הסגנור כ-000,000 7 ₪ עד 9,000 ₪, תלך בחשבון בעת הטלת הקנס.

18. ביחס לפסילת הנאשם מלחץ או לקבל רשות נהייה: נוכח הרשותו של הנאשם ביצוע עבירות תעבורת לא קלות, וכן עבירות התעborתי, אני מוצאת שיש מקום לפסילת רשות נהייה. בעבירה של נהייה בקלות ראש שגרמה לתאונת לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(2) לפקודה קיימת פסילת מינימום של 3 חודשים וכך גם בעבירה של הגבלת מספר נוסעים לנוהג חדש, עבירה לפי סעיף 12א יחד עם סעיף 38(1) לפקודה.

סוף דבר

19. לאור כל האמור, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **42 חודשים מאסר בפועל** (בinci תקופת מעצרו);

ב. **מאסר בן 4 חודשים**, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר יעבור עבירה שבה הורשע מסווג עון;

מאסר בן 12 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר יעבור עבירה שבה הורשע מסווג פשע;

ג. **קנס** בסך 2,000 ₪, או חודש מאסר תחתיו, שילומים ב-4 תשלום החל ביום 1.1.18 ובסך 1 בחודש בחודשים שאחריו. או עמידה בשני תשלוםם רצופים במועד תגרור העמדת כל יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ד. **18 חודשים פסילה** למקבל או להחזיק רישון;

ה. **9 חודשים פסילה** למקבל או להחזיק רישון נהייה, וזאת **על תנאי**, לפחות 3 שנים מיום שחררו מהמאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה תעבורת שבנה הורשע או עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין;

ו. אני מורה על חילוט כלי הרכב הנאים [פורד קונקט, מ.ר. 57-556-75]. לאחר שהרכב הוחזר לנאים כנגד הפקדה בסך 5,000 ₪ וערבות צד ג' (ההחלטה בית המשפט מיום 9.3.16 במ"ת 9008-02-15), אזי עם החזרת הרכב לידי המאשימה לצורך החילוט, יוחזר לנאים הסכם שהפקיד.

זכות ערעור דין.

ניתן היום, כ"א סיון תשע"ז, 15 יוני 2017, בנסיבות הצדדים.